

Bona nit,

Això deu ser el més difícil que m'han fet fer mai davant d'un micro... glossar la figura d'un amic.

L'Albert i jo només vam coincidir treballant junts l'estiu del 92 (del segle passat, sí), quan jo vaig anar a fer de becària a Catalunya Ràdio a Girona.

En aquell estiu del 92, quan l'Albert feia de corresponsal del diari *Avui* a Girona i feia mitja jornada als informatius de Catalunya Ràdio, vam començar a teixir una amistat que no s'ha trencat en aquests 33 anys. Poc temps després, quan jo ja treballava a Ràdio Girona, fèiem guàrdies els caps de setmana i teníem muntat un equip extraoficial entre en Miquel Diumé, de RNE, l'Albert, de Catalunya Ràdio i jo, de la SER. Ens ho fèiem venir bé per coincidir els caps de setmana que treballàvem. I al cap d'un temps hi vam afegir els esmorzars de diumenge amb l'alcalde, Quim Nadal, a qui de passada li trèiem alguna declaració per poder fer alguna notícia per dilluns al matí. Em consta que en Quim hauria volgut ser aquí, però és fora de viatge... Això sí, avui també ens ha deixat unes declaracions:

QUIM NADAL:

L'Albert Requena és un periodista que ha baixat del Pirineu a la plana però que no ha renunciat mai a les seves arrels pirinenques. Va i ve sempre que pot i sempre que li cal.

Ha esta un periodista, al llarg de la seva trajectòria, molt competent, molt treballador, molt professional, molt bona persona, molt meticulós. I jo l'he conegut, com acabeu de saber, en aquestes trobades què fèiem periòdicament, esmorzars a quatre, en Miquel Diumé, la Carme Martínez, l'Albert Requena, i m'hi van voler.

M'hi van voler i vam fer una mena d'acord tàcit entre tots quatre, que era que, acabat l'esmorzar, fèiem el que en dèiem un tall de veu. I aquest tall de veu, en Miquel Diumé l'administrava, i deia "nois, jo tiraré dilluns, què farem?" I tots tiraven dilluns. I jo crec que aquelles trobades van generar una molt bona amistat, l'Albert és amic dels amics, i en aquest sentit ho segueix essent molt i bé. I fa molts pocs dies, fa un parell de mesos, en la presentació del llibre que va fer sobre l'Alfons Moré, regidor i president del Consell Municipal de Salt, es va comprovar amb la gent que l'acompanyava.

Reprenc citant a Kapuscinski, que deia que per ser bon periodista s'ha de ser bona persona. Bona persona per comprendre als altres, les seves intencions, la seva fe, els seus interessos, les seves dificultats, les seves tragèdies. Jo crec que això és el que ha fet l'Albert en aquests prop de quaranta anys d'exercici d'aquesta professió.

I ho ha fet bé, perquè, sobretot, és bona persona.

No he sentit mai ningú parlar malament de l'Albert perquè ell, sempre ha excel·lit en el tracte personal i professional, sense que això vulgui dir que se les hagi deixat colar. Ha estat perseverant, tenaç, fins i tot emprenyador, però sempre des del respecte i l'empatia. Sempre des de la bona persona que és.

I ara que fa uns anys que va plegar, ha continuat fent la mateixa feina per plaer. Va començar pel llibre que va publicar fa uns mesos l'Ajuntament de Salt sobre la figura d'Alfons Moré -el citava ara en Quim Nadal- i sé que continua treballant en un projecte vinculat a la seva Vall de Ribes. I a més de fer d'avi, té temps també per fer de voluntari per la llengua.

La pena és que tot això no ho escoltarem a la ràdio i això vol dir que no escoltarem les MILLORS ÒS OBERTES que han sonat mai a les ones. Ningú les sap pronunciar com tu, Albert.

Estic molt contenta d'haver contribuït a què avui rebis així aquesta Mosca tan merescuda . Enhorabona... i ara et demano que pugis a recollir-la.